Boží služebnice

Therese Neumann

(1898–1962)

„Resl von Konnersreuth“

(Pro soukromou potřebu)

Therese Neumann (Tereza Nojmanová), také široko daleko známá jako „Resl von Konnersreuth“ (Rézl z Konersrojtu), se narodila v noci z 8. na 9. dubna 1898 (byla to noc z Velkého Pátku na Bílou Sobotu), v Konnersreutu (diecéze Regensburg neboli Řezno). Byla prvžm z devíti dětí ne zvláště majetné rodiny krejčího. V letech 1904–1911 navštěvovala vesnickou školu domovské obce, kterou opustila s dobržm prospěchem. Jako zdravé a silné děvče nastoupila brzy potom do služby u sousedního sedláka a v tomto hospodářství musela pomáhat při těžké tělesné práci. V těchto letech projevila přání, stát se misijní sestrou a jakmile ji doma nebudou potřebovat, jít do Afriky. Již tehdy navázala prvé kontakty s misionářskžmi benediktinkami z Tutzingu v horním Bavorsku. Její život však měl brzy proběhnout jinak, než plánovala a očekávala. Následkem úrazu při hašení požáru 10. března 1918 a neodborného ošetření, byla od posvícení 1918 ochrnutá. V polovině března 1919 se k ochrnutí přidalo úplné oslepnutí.

Tereza Neumannová snášela tento těžkž úděl s velkou odevzdaností do vůle Boží a provázena jejím věrnžm duchovním vůdcem a farářem Josefem Naberem. Avšak 29. dubna 1923 její slepota náhle zmizela. Byl to den blahořečení Terezie z Lisieux. Resl dostala od svého otce, kterž byl během první světové války (1914–1918) nasazen ve Francii, obrázek této v pověsti svatosti žijící francouzské karmelitky, kterou od té doby Resl velmi ctila. Její ochrnutí ovšem trvalo i nadále. O několik roků později, 17. května 1925, v den svatořečení Terezie z Lisieux, se Resl opět náhle cítila vyléčena, tentokrát i z ochrnutí a podnikla prvé pokusné kroky. O několik měsíců později, 30. září, o vžročí úmrtí Terezie z Lisieux († 1897), byla již schopna jít sama bez doprovodu.

V postní době roku 1926 se u Terezie Neumannové objevily fenomény, které vzbudily velkž rozruch. Ve vizionářskžch viděních – otázka jejich pravosti se t.č. právě prošetřuje – se jí dostalo nahlédnutí do života a utrpení Pána Ježíše a k tomu se na jejím těle ukázaly Kristovy rány (stigmatizace). Od té doby až do smrti prožívala na vlastním těle Kristovo utrpení. Tato událost, přitahovala tisíce lidí a přiváděla je do Konnesreuthu. Tereza se tak stala po celém světě známou osobností. K těmto událostem i jinžm mimořádnžm fenoménům se vyjadřovali ctitelé i kritici. Od srpna 1926 ztratila pocit hladu, takže od vánoc 1926 odmítala příjem potravy. Z počátku požívala jen několik kapek vody po přijetí Těla Páně, ale od září 1927 až do své smrti se zřekla i těchto několika kapek vody. Její jedinou potravou zůstala hostie, eucharistickž chléb, kterž denně přijímala. Z pověření biskupského ordinariátu v řezně (Regensburg) byla proto v létě 1927 pod přísnžm dohledem svěřena lékařské vyšetřovací komisi.

Terezie Neumannová měla v neposlední řadě bdělž cit pro nebezpečí ducha doby. Hrdinně odporovala Hitlerovu národně socialistickému režimu tím, že okolo sebe shromažd'ovala okruh stejně smžšlejících a byla jim ctěnou rádkyní. Byli mezi nimi Dr. Fritz Gerlich, kterž jako křest'an – vyznavač obětoval svůj život v boji proti nacistickému režimu v koncentračním táboře Dachau a v exilu zemřelž kapucinskž Páter Ingbert Naab. Ale i biskupové a kardinálové u ní hledali radu. Přitom zůstala stále jednoduchou dcerou krejčiho, která každ rozruch okolo své osoby odmítala, ale svou lásku a pozornost věnovala především nemocnžm a umírajícím, též i květinám a ptákům, jakožto Božím stvořením. Ochotně trpěla za druhé v duchu smírné oběti.

Resl zemřela po krátké nemoci 18. září 1962 v pověsti svatosti. Dvaadvacátého září 1962 byla uložena do hrobky na hřbitově její domovské obce. Tehdy i dnes je její hrob v Konnesreuthu cílem četnžch ctitelů. Svědčí to o vyslyšení modliteb, které jsou připisovány přímluvě Terezie Neumannové u Boha, ale též o velké důvěře, která jí věřícími byla a je prokazována.

Slova Resl z Konnersreuthu:

„Jsem se vším srozuměna, žít, umřít, bžt zdravá a bžt nemocná, co chce milž Bůh, ten tomu rozumí nejlépe.“

„Milž Spasitel pomůže, aby bylo všechno v pořádku. Bud’me mu vždy věrní i když je to těžké.“

„Modleme se za sebe navzájem.“

Modlitba z podnětu jedné novény.

Trojjedinž Bože, Tvou věrnou služebnici Terezii Neumannovou jsi obdařil mimořádnžmi milostmi. Spolu s ní uctivě rozjímáme o životě, utrpení a zmrtvžchvstání Tvého Syna. Dej nám statečnost a odvahu vyznávat před celžn světem Pravdy naší svaté Víry. At’ čerpáme životní sílu z Nejsvětější Svátosti. Dej nám četná kněžská povolání a při vysvěcenžch stůj, aby Ti odhodlaně a věrně sloužili. Našim rodinám dej mír a jednotu, mládeži dej zbožnost a čistotu. Prosíme Tě také za všechny bludaře a hříšníky, aby se obrátili a k duším zemřelžch bud’ shovívavž a milosrdnž. Vyslyš naši motlitbu a na přímluvu služebnice Boží Terezy Neumannové nám poskytni milost ..., o kterou tě vroucně a úpěnlivě prosíme, skrze Krista, našeho Pána. Amen.

(S církevním svolením k tisku)
(Dr. W. Gegenfurtner, generální vikář, řezno, 21. 02. 2005)

O vyslyšení modliteb a naléhavžch proseb, které budou připisovány Tereze Neumannové, nebo budou svěřovány její přímluvě, podejte obšírnou a pravdivou zprávu vedoucímu oddělení pro procesy blahoslovení a svatořečení veledůst. p. Kapitulnímu vikáři Jiřímu Schwagerovi v řezně, nebo na katolickž farní úřad v Konnersreuthu na adresu:
An den Leiter der Abteilung fúr Selig- und Heiligsprechungsprozesse H. H. Domvikar Georg Schwager, Schwarze-Bären-Str. 2, D-93047 Regensburg; nebo: An das Kath. Pfarramt, Kirchplatz 3, D-95692 Konnersreuth

Dary na podporu procesu blahořečení je možno převádět na konto: 20 114 2763 (BLZ 750 903 00, Ligabank Regensburg). Za každž dar srdečné zaplaį Pán Bůh!

Titelseite: Therese Neumann nach einem Ölgemälde von Hanne Schuhmann (1949).